

om Invalideforsørgelse etablerede Invalidestyreelse, bestaaende af 3 af Kongen udnævnte Medlemmer. De til Centralkomiteen tilbagebetalte Midlers Forvaltning var dermed unddragen ethvert Tilsyn fra Finansministerens og Statsrevisionens Side.

Hvorvidt det i 1876 var nødvendigt at gaa til denne Tilbagebetaling, er der ingen Grund til her at komme nærmere ind paa, men at det har vist sig i høj Grad uheldigt, godtgøres i fuldt Maal af de af Udvalget foretagne Undersøgelser og indhentede Oplysninger. Af Centralkomiteens Beretning for Aaret 1900 ses det nemlig, at der af et Laan paa 140,000 Kr., som af Komiteens Midler i 1889 blev anbragt med 1ste Prioritet i den Generaløjtnant Bahnson tilhørende Ejendom Taarupgaard, ikke er betalt Renter i Tiden fra Juni Termin 1897 til December Termin 1898 incl., altsaa 2 Aar, samt for Tiden fra December Termin 1898 til 17. April 1899, da Centralkomiteen ved Overenskomst med Landmandsbanken kvitterede den paagældende Obligation mod en Udbetaling af 70,000 Kr.

Centralkomiteen oplyser, at den i Anledning af Konverteringen af Kreditforpligtelserne til $3\frac{1}{2}$ pCt. fandt at burde anbringe en større Del af de under dens Bestyrelse værende Midler i Prioriteter i Stedet for at konvertere og derved faa en lavere Rente. Dette kan mulig have været fornuftigt i al Almindelighed, men mindre forsvarligt synes det at være, naar Bestyrelsen anbringer et saa stort Beløb i en Ejendom, tilmed en Ejendom, om hvilken det for Bestyrelsen var oplyst, at den var af daarlig Beskaffenhed, og at der var anvendt enorme Summer paa at drive Ejendommen op, saa Ejeren, Generaløjtnant Bahnson, derved var kommen i saa betydelig en Gæld, at end ikke det store 1ste Prioritetslaan kunde hjælpe ham ud over Pengevanskelighederne. Hvorvidt Centralkomiteens Bestyrelse ved at yde dette Laan har taget andre Hensyn end de rent forretningsmæssige, og om det ogsaa kun var forretningsmæssige Hensyn, der bevirkede, at der intet foretoges imod Gaardens

Ejer, da Renterne udebleve, selv efter at det var oplyst for den, at Gaarden var fuldstændig ude af Drift og Pantet i høj Grad forringet, lader sig selvfølgelig ikke paavise af andre end Centralkomiteens Bestyrelse. Udvalget finder det dog ret paa-faldende, at omtrent samtidig med, at Krigsministeren (Bahnson) fik det store Laan i sin Ejendom Taarupgaard, købte Krigsministeriet af daværende Professor Bagge ved Landbohøjskolen, *der sad som Formand i Bestyrelsen for Centralkomiteen*, Grund til Anlæg af Gladsaksefortet paa den af ham overtagne Ejendom Grønnegaard, til en meget høj Betaling: 2,500 Kr. pr. Td. Land + 15,000 Kr. for Ulemper ved Anlægget.

Det forekommer i hvert Tilfælde Udvalget at være uforeneligt med god Administration at se igennem Fingre med, at der, som allerede anført, i noget over to Aar ikke blev indbetalt Renter af bemeldte Laan, altsaa for hvert Aar 5,600 Kr., og at der, trods dette, ikke ses at være gjort nogen som helst Bemærkning herom af de paagældende Revisorer ved Revisionen af Centralkomiteens Regnskaber. Det hedder herom i Beretningerne for 1897, 1898 og 1899 enslydende: „De af Plenarforsamlingen valgte Regnskabsrevisorer, de Herrer Universitetsboghandler G. E. C. Gad og Kontrolrevisor ved Statsbanedriften L. J. Fleron, have revideret det af Kasserer, Fuldmægtig i Finansministeriet F. E. Draskau aflagte Kasse-regnskab og ikke fundet noget ved samme at erindre“. Denne Erklæring er underskrevet af Centralkomiteens Bestyrelse, medens der ikke findes nogen Paategning af Revisorerne paa de i Beretningerne meddelte Uddrag af Regnskaberne.

Som allerede anført fik Centralkomiteen den 17. April 1899 af Landmandsbanken udbetalt 70,000 Kr. imod ved Paategning paa Panteobligationen, lydende paa 140,000 Kr. i 1ste Prioritet, at opgive Panteretten i Ejendommen Taarupgaard, der ved Skøde af 10. s. M., tinglæst den 18. næstefter, var overdraget til Landmandsbanken. „Restbeløbet af Obligationens